

РЕШЕНИЕ

№ 6

гр. , 25.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЕЛХОВО, II -РИ СЪСТАВ в публично заседание на трети ноември, през две хиляди и двадесета година в следния състав:

Председател: Виолета К. Апостолова

при участието на секретаря М.И.Д.
като разгледа докладваното от Виолета К. Апостолова Административно наказателно дело № 20202310200259 по описа за 2020 година

Производството по делото е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление № 22-0000224 от 13.08.2020 година, издадено от К.Г. - и.д. Директор на РД „АА“ гр. Бургас, с което на Г. Д. З. от гр.***, ЕГН – *****, са наложени административни наказания глоба в размер на 1000.00 лева на основание чл. 177, ал.4, т.2 от ЗДвП и глоба в размер на 20.00 лева на основание чл. 183, ал.2, т.8 от ЗДвП за това, че на 30.07.2020 г. около 11.15 часа на главен път I-7, до пътен кантон „Кириловска чешма“ управлява влекач „Скания Р124Л“ от категория N3 с рег.№ ***, с прикачено полуремарке „Кроне СДП 27“ от категория О4 с рег.№ ***, и двете собственост на фирмата, в която работи и видно от превозен билет № 7657/30.07.2020 г., извършва обществен превоз на товари с товар технологична дървесина - бор 48 пространствени кубични метра от с***, обл.Ямболска до гр. ***, като водачът не е приложил най-подходящите методи за обезопасяването на товара, съгласно изискването на чл.8 от Наредба №7/2018 г. на МТИТС, вследствие на което товара се е разместил в каросерията на полуремаркетото и водачът е допуснал товарът да излиза отстрани от лявата страна, по посока на движение на превозното средство с повече от 0.20 м – нарушения по чл. 127, ал. 4 от ЗДвП, вр. с чл. 9, ал.4 и т. 20.6.2 от Приложение № 1 от Наредба № 7 от 27.04.2018г. на МТИТС и чл. 127, ал.3 от ЗДвП.

Срещу това НП е подадена жалба от Г. Д. З. от гр.***, чрез редовно упълномощената адв. В.К., с която се желае отмяна на същото като незаконосъобразно. Жалбоподателят оспорва компетентността на контролните органи и на санкционния орган съгласно чл. 165, ал.1, т.1 от ЗДвП и чл. 56 от ЗП. Твърди и, че липсва правно единство между описаната фактическа обстановка и нормите, по които е ангажирана отговорността на З.. Сочи, че не е

ясно на базата на какви уреди за измерване са установени твърдените нарушения и дали тези уреди са били калибрирани съгласно изискванията на ЗИ и че е налице несъответствие между сочената кубатура в превозния билет и тази, установена при проверката.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява лично, но неговият процесуален представител адв.В. Крумова е представила писмено становище, в което заявява, че поддържа изцяло жалбата, желае отмяна на атакуваното с нея НП, като излага подробни съображения за незаконосъобразност на НП.

Органът, издал обжалваното наказателно постановление не изпраща представител в съдебно заседание, като при депозиране на АНП с писмо от 04.09.2020г. е посочил, че атакуваното НП е съобразено с материалните и процесуалните правила при издаването му и желае то следва да бъде потвърдено. жалбата е неоснователна и като такава не следва да се уважава.

ЯРП - ТО Елхово, редовно призовани, не изпращат представител в съдебно заседание и не изразяват становище по жалбата.

От събраните по делото писмени и гласни доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, съдът приема за установено от фактическа страна следното:

На 30.07.2020 година около 11.15 часа, на главен път I-7, до пътен кантон „Кириловска чешма“, свидетелят И.С., работещ като инспектор в РД „Автомобилна администрация“ Бургас с район на контрол и правомощия за районите Бургаска, Сливенска и Ямболска области, заедно с колегата си Ц.П. изпълнявали служебните си задължения и спрели за проверка влекач „Скания Р124Л“ с рег.№ ***, с прикачено полуремарке „Кроне СДП 27“ с рег.№ ***, и двете собственост на фирмата, управляван от жалбоподателя Г. Д. З. от гр.*** и поискали документи за МПС, за превозвания товар и тези на водача. Установили, че влекача е собственост на търговското дружество, чийто служител е водача Г.З.. При извършената на място проверка било установено от представения превозен билет №7657/30.07.2020, че се извършва обществен превоз на товари с товар технологична дървесина - бор 48 пространствени кубични метра, от с***, обл.Ямболска до гр. ***, но свид. С. и колегата му констатирали, че товара се е разместил в карoserията на полуремаркетото, както и че товарът излизал отстрани от лявата страна по посока на движение на превозното средство с 0.26 м.

Св. С. приел, че водачът не е приложил най-подходящите методи за обезопасяването на товара, съгласно изискването на чл.8 от Наредба №7/2018 г. на МТИТС и в присъствието на Ц.П. и на самия Г.З., съставил против последния АУАН № 270484 от 30.07.2020г. за това, че на 30.07.2020 година, около 11.15 часа на главен път I-7, до пътен кантон „Кириловска чешма“ управлява влекач „Скания Р124Л“ от категория №3 с рег. № ***, с прикачено полуремарке „Кроне СДП 27“ от категория О4 с рег. № ***, и двете собственост на фирмата, в която работи и видно от превозен билет № 7657/30.07.2020 г.

извършва обществен превоз на товари с товар технологична дървесина - бор 48 пространствени кубични метра от с***, обл.Ямболска до гр.***, като водачът не е приложил най-подходящите методи за обезопасяването на товара, съгласно изискването на чл.8 от Наредба №7/2018 г. на МТИТС, вследствие на което товара се е разместил в каросерията на полуремаркетото и на второ място водачът е допуснал товарът да излиза отстрани от лявата страна по посока на движение на превозното средство с повече от 0.20 м. Актосъставителят квалифицирал цифрово словесното описание на нарушенията като такива по чл.3, т.1 от Наредба №7/2018 г. на МТИТС и по чл. 127, ал. 3 от ЗДвП. Така съставеният АУАН от 30.07.2020г. бил предявен на З., след което същият вписал, че няма възражения, подписал го и получил копие от него.

В тридневният срок от съставянето на АУАН, предвиден в разпоредбата на чл.44, ал.1 от ЗАНН, жалбоподателят Г.З. не е депозирал писмени възражения пред административно наказващият орган.

По-късно, въз основа на съставения АУАН № 270484 от 30.07.2020г. е издадено от К.Г. - и.д. Директор на РД „АА“ гр. Бургас, обжалваното Наказателно постановление № 22-0000224 от 13.08.2020 година, с което на Г.З. са наложени административни наказания глоба в размер на 1000.00 лева на основание чл. 177, ал.4, т.2 от ЗДвП и глоба в размер на 20.00 лева на основание чл. 183, ал.2, т.8 от ЗДвП за извършени на 30.07.2020 г. около 11.15 часа на главен път I-7, до пътен кантон „Кириловска чешма“ нарушения по чл. 127, ал. 4 от ЗДвП, вр. с чл. 9, ал.4 и т. 20.6.2 от Приложение № 1 от Наредба № 7 от 27.04.2018г. на МТИТС и чл. 127, ал.3 от ЗДвП. Словесното описание на нарушенията е идентично с това, вписано в АУАН. Това НП е връчено на Г.З. на 25.08.2020 година, видно от отбелязването на разписката върху самото НП. Жалбата против това НП е депозирана пред АНО на 31.08.2020 година.

От приложената към АНП Заповед № РД-01-44 от 23.01.2020 година на Изп. директор на ИА „АА“, се установява материално правната компетентност на определени служители на РД „АА“ да съставят актове за установяване на административни нарушения от страна на неучастващи в производството лица на задълженията им по чл. 44, ал.1 от АПК за даване на обяснения, както и на директора на РД АА да издават НП за такива нарушения. Тази заповед е несъотнесима в конкретния случай, тъй като не се касае за съставен АУАН за нарушение от лице във връзка със задължение за даване на обяснения.

Горната фактическа обстановка се установява от приложената по делото административно-наказателна преписка и от показанията на разпитания в хода на съдебното дирене свидетел – актосъставителят И.С.. Същият изразява в пълнота всички факти и обстоятелства във връзка с възприетите от него действия, респ. бездействия на жалбоподателя и освен това, няма данни по делото, които да създават съмнения относно обективността и безпристрастността на този свидетел, поради което съдът кредитира показанията му.

От така описаната фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Жалбата е процесуално допустима, тъй като е подадена от лице с правен интерес да обжалва наказателното постановление и в законоустановения 7-дневен срок.

Разгледана по същество жалбата е основателна по следните съображения:

Въз основа на извършената цялостна служебна проверка относно законосъобразността на атакуваното НП, съдът прие, че в производството по ангажиране на административно-наказателната отговорност на жалбоподателя са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

На първо място, съдът възприема направеното от жалбоподателя възражение за издаване на НП от некомпетентен орган, но не и в частта относно съставянето на АУАН.

Съгласно чл. 166, ал.1, т.1 и ал.2, т.8 от ЗДвП Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията чрез Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ контролира спазването на правилата за извършване на обществен превоз и превоз за собствена сметка на пътници и товари, както и всички документи, свързани с извършването на превоза, като при изпълнение на функциите си по ЗДвП определените от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията служби имат право да ползват технически средства за измерване на размерите, масата или натоварването на ос и за проверка на техническата изправност на превозните средства, предназначени за обществен превоз или за превоз за собствена сметка на пътници и товари, както и за проверка на обезопасяването на превозваните товари.

Същевременно в чл. 189, ал. 1 от ЗДвП е регламентирано, че актовете, с които се установяват нарушенията по ЗДвП, се съставят от длъжностните лица на службите за контрол, предвидени в този закон, а съгласно ал. 12, наказателните постановления се издават от министъра на вътрешните работи, от министъра на отбраната, от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията и от кметовете на общините или от определени от тях длъжностни лица съобразно тяхната компетентност.

Анализът на цитираните правни норми сочи, че ИА „Автомобилна администрация“ е оправомощена като служба за контрол по ЗДвП, относно спазването на правилата за извършване на обществен превоз и превоз за собствена сметка на пътници и товари, както и всички документи, свързани с извършването на превоза, поради което нейните длъжностни лица имат правото да съставят АУАН по ЗДвП.

По делото няма доказателства относно упълномощаването на Директора на РД „АА“ Бургас да издава наказателни постановления по ЗДвП, т.е. за делегираните му правомощия от министъра на транспортна, информационните технологии и съобщенията, макар това да е вписано в атакуваното НП. Както се посочи и по-горе, приложената към АНП Заповед № РД-01-44 от 23.01.2020 година на Изп. директор на ИА „АА“ не установява материално правната компетентност на директора на РД АА Бургас да издава НП за нарушения по

ЗДвП. В този смисъл съдът приема, че няма доказателства атакуваното НП да е издадено от компетентен орган.

На следващо място, настоящият съдебен състав намира, че в хода на административнонаказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения, довели до ограничаване правото на жалбоподателя да разбере в какво точно е обвинен. От наличните по делото доказателства по безспорен начин е видно, че при съставянето на АУАН и издаването на НП е допуснато нарушение на процесуалните правила на чл.42, т.4 и съответно чл. 57, ал.1, т. 5 от ЗАНН, изискващи в АУАН и в НП да се опишат ясно, точно и недвусмислено нарушението, датата и мястото, където са извършени, обстоятелствата, при които са извършени, както и на доказателствата, които ги потвърждават. В случая такова описание по отношение на нарушенията липсва в обстоятелствената част, както на АУАН, така и на атакуваното НП, доколкото описанието на приетите за реализирани от жалбоподателя нарушения по чл. 127, ал.4, във вр. с чл. 9, ал. 4 и т.20.6.2. от Приложение № 1 от Наредба № 7 от 27.04.2018 г. на МТИТС и чл. 127, ал.3 от ЗДвП, респ. обстоятелствата, при които те са извършени, не са формулирани изчерпателно и ясно в достатъчна степен, за да удовлетворят изискванията за пълнота на обвинителната теза и адекватното упражняване на реципрочното ѝ право на защита на лицето, срещу което се насочва административнонаказателната принуда.

В АУАН и НП се сочи по отношение на първото нарушение, че жалб. З. като водач на влекач с прикачено полуремарке, извършва обществен превоз на товари без да е приложил най - подходящите методи за обезопасяване на товара съгласно изискването на чл. 8 от Наредба № 7 от 27.04.2018 г. на МТИТС и в резултат на това товара се е разместил в каросерията на полуремаркетото. Това е изключително неясно, непълно и объркващо описание на нарушението. Цитираният чл. 8 от Наредба № 7 от 27.04.2018 г. гласи, че укрепването на товара се извършва по един или повече от следните стандарти: БДС EN 12195-1, БДС EN 12195-2, БДС EN 12195-3, БДС EN 12195, БДС EN 12640, БДС EN 12642, БДС EN 283, ISO 1161 и ISO 1496, приложими към превозвания товар и превозното средство. Нито актосъставителят, нито АНО е уточнил как е следвало водачът на ППС да обезопаси товара, който е превозвал и какво конкретно нарушение е извършил с оглед вида на товара и на превозното средство, т.е. не е ясно какво точно не е изпълнил жалбоподателя по повод укрепването на товара, респ. какво е трябвало да стори. Този пропуск не може да бъде попълнен нито от останалите писмени доказателства, нито от показанията на свидетеля. Непълнотите в АУАН и НП не позволяват на наказаното лице да се защити адекватно, не позволяват на съда да провери волята на АНО за съответствието ѝ с обективната истина и закона.

В конкретния случай формулираното в АУАН и НП административно обвинение не дава яснота относно изброените правнорелевантните факти, изпълващи обективните признаци на състава на вмененото нарушение, а още по-малко дава яснота за какъв вид неизправност, свързана с укрепването на товари, се касае в случая и как следва да се

класифицира тази неизправност съгласно цитираните в чл. 9, ал.5 от Наредба № 7 от 27.04.2018г. три групи според степента на риска - незначителна неизправност - когато товарът е бил обезопасен правилно, но е целесъобразно да се дадат препоръки за безопасност от проверяващите органи; значителна неизправност - когато товарът не е бил обезопасен достатъчно и е възможно значителното му изместване или преобръщане на части от него или опасна неизправност - когато безопасността на движението е пряко застрашена поради риск от изсипване, разливане или изпадане на товара или на част от него или поради опасност, произтичаща пряко от товара и застрашаваща живота или здравето на хората. В случая актосъставителят дори не е посочил, че се касае за неизправност при укрепването на товара от втория вид – значителна такава, а това е важно обстоятелство, тъй като законът определя различни наказания в зависимост от вида неизправност.

По отношение на второто прието за извършено нарушение - по чл. 127, ал.3 от ЗДвП. В АУАН и НП се сочи, че водачът е допуснал товарът да излиза отстрани от лявата страна, по посока на движение на превозното средство с повече от 0.20 м., като не е посочено с колко точно см е излизал товара отстрани и как точно е установено това от контролните органи, от една страна. От друга страна, съгласно текста на чл. 127, ал.3 от ЗДвП когато товарът излиза отстрани на най-издадената част от превозното средство с повече от 0.20 метра, а отпред или отзад - с повече от 1 метър, товарът се обозначава с червен флаг, а при движение през нощта - с бял светлоотразител или с бяла светлина отпред и с червен светлоотразител или с червена светлина отзад. В случая е следвало водачът да обозначи с червен флаг товарът, тъй като се твърди от св. С. в с.з., този товар да е излизал с 26 см встрани от лявата страна и именно необозначаването на товара с червен флаг би било нарушение по цитираният в АУАН и НП текст, което се санкционира по чл.183, ал.2, т.8 от ЗДвП - за управление на превозно средство с необозначен по определения ред товар, който излиза отстрани на превозното средство с повече от 0.20 метра. Но в случая не се твърди от актосъставителят и от АНО, че липсвало такова обозначаване, а единствено се сочи, че товарът е излизал отстрани от лявата страна с повече от 20см.

Съдът предвид по-горе изложеното, намира, че са били нарушени процесуалните правила за съставяне на АУАН и издаването на атакуваното НП, като пълното и точно описание на фактите, относими към състава на нарушението, освен, че се явява задължителен реквизит на АУАН и НП, индивидуализира пряко и нарушението като такова. Без въвеждане на съставомерните признаци по ясен и категоричен начин винаги съществено се нарушават процесуалните правила, тъй като подобен подход пряко рефлектира върху правото на защита. Освен, че ограничава възможността нарушителят да разбере в извършването на какво деяние е обвинен, горното процесуално нарушение лишава и съда от възможността да прецени в съответствие с материалния закон, има ли извършено нарушение, правилно ли е квалифицирано същото и съответно приложена ли е относимата санкционната норма. В конкретния случай, описанието на твърдените две нарушения не удовлетворява изискванията за прецизност и съобразяване императива за пълно отразяване на всички съставомерни признаци на деянието и провеждане на ясно разграничение на

отделни прояви, консумиращи различни състави на нарушения. Очертаване рамките на предмета на доказване е изключително правомощие на административнонаказващия орган. Фактическите измерения на обвинението не могат да бъдат „допълвани“ или извеждани по тълкувателен път от съда и наказаното лице.

С оглед на гореизложеното съдът намира, че е налице опорочаване на цялото административно-наказателно производство и не следва да се обсъждат въпросите относно извършването на административното нарушение, авторството и субективната страна. Тези въпроси следва да бъдат обсъждани само при законосъобразно протекъл процес на административно наказване, какъвто в случая не е налице. Единствено за пълнота на изложението, следва да се посочи, че са налице аргументи и за материалноправната незаконосъобразност на НП.

Съдът намира, че не е била изяснена фактическата обстановка, предвид събраните доказателства и не е доказано безспорно сочените като извършени всяко от двете нарушения, което е в тежест на административнонаказващия орган. По този начин, както се посочи и по-горе, е нарушена и разпоредбата на чл. 52, ал.4 от ЗАНН от страна на наказващия орган - преди да се произнесе по преписката да прецени законосъобразността и обосноваността на съставения АУАН и да прецени направените възражения, ако има такива, като при необходимост разследва и спорните обстоятелства.

На първо място, както се посочи по-горе, неизяснен е останал въпроса, бил ли е обозначен товарът, който е излизал от страни от лявата страна с повече от 0.20м, по надлежен ред, поради което и не би могло да се твърди, че е извършено нарушение по чл. 127, ал. 3 от ЗДвП, което да се санкционира по чл. 183, ал.2, т.8 от ЗДвП.

По отношение на другото нарушение – по чл. 127, ал.4 от ЗДвП – не е изяснено кой е бил най-подходящият метод за обезопасяването на товара, имало ли е разместване на товара, тъй като не се сочи в какъв вид е била първоначално натоварената технологична дървесина от 48 пр. куб.м. или 24.96 куб.м. съгласно превозния билет и съответно ако е имало разместване на товара - дължи ли се това на неговото необезопасяване или на други фактори. Не е изяснено и защо АНО е приел, че се касае за т.20.6.2 от Приложение 1 от Наредба № 7 от 27.04.2018 г., т.е. че здравината на прикрепване на товарния модул не е подходяща, а не е по т.20.6.1 – превозвания материал е отчасти разхлабен или по т.20.6.3 - здравината на прикрепване на товарния модул е под 2/3 от изискваната здравина, което е от съществено значение вкл. и за определяне размера на санкцията, тъй като според вида неизправност са предвидени три различни наказания.

Поради изложените по-горе съображения, съдът намира, че НП следва да бъде отменено изцяло като незаконосъобразно и издадено при съществени процесуални нарушения, ограничили правото на защита на жалбоподателя.

Съгласно разпоредбата на чл.63, ал.3 от ЗАНН /ред. ДВ бр. 94/19г./, в съдебните

производства по обжалване на наказателни постановления пред районния съд, страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК. Разпоредбата на чл. 143, ал.1 от АПК предвижда, че в случаите, в които съдът отмени обжалвания административен акт или отказа да бъде издаден административен акт, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ. Видно от представеният по делото договор за правна защита и съдействие, жалбоподателят е бил защитаван пред РС - Елхово от адв. В.К., на която жалбоподателят е заплатил възнаграждение в размер на 300.00 лева. Поради това и при направеното изрично искане за заплащане на разноски по делото от страна на процесуалният представител на жалбоподателя, в полза на последния следва да се присъдят сторените по делото разноски в размер на 300.00 лева. В случая съдът не намира, че заплатеното адв. възнаграждение е прекомерно, каквото твърдение е направено от АНО в писмо от 04.09.2020г., тъй като съгласно чл. 18, ал.2 от Наредба№ 1/2004г. за минималните размери на адв. възнаграждение за процесуално представителство, защита и съдействие по дела срещу наказателни постановления, в които административното наказание е под формата на глоба, възнаграждението се определя по правилата на чл. 7, ал. 2 върху стойността на санкцията, съответно обезщетението, но не по-малко от 300.00 лв. В случая е договорено и заплатено минималното предвидено възнаграждение от 300.00 лева, поради което не са налице основания да се приеме, че е налице прекомерност на претендирания по делото адв. хонорар.

Воден от горното и на основание чл.63 ЗАНН, Елховският районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ изцяло като незаконосъобразно Наказателно постановление № 22-0000224 от 13.08.2020 година, издадено от К.Г. - и.д. Директор на РД „АА“ гр. Бургас, с което на Г. Д. З. от гр.***, ЕГН – *****, са наложени административни наказания глоба в размер на 1000.00 лева на основание чл. 177, ал.4, т.2 от ЗДвП и глоба в размер на 20.00 лева на основание чл. 183, ал.2, т.8 от ЗДвП за нарушения по чл. 127, ал. 4 от ЗДвП, вр. с чл. 9, ал.4 и т. 20.6.2 от Приложение № 1 от Наредба № 7 от 27.04.2018г. на МТИТС и по чл. 127, ал.3 от ЗДвП.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ София към МТИТС **ДА ЗАПЛАТИ** на Г. Д. З. с ЕГН – *****, от гр. ***, чрез адв. В.К. от гр. София, ул. „Казбек“, № 28, направените по делото разноски в размер на 300.00 /триста/ лева за платено адв. възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд Ямбол по реда на АПК в 14-дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Елхово: _____